

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

நரே மயையான விமர்சனங்களைச் சந்தித்தபோது மலேமும் மலேமும் எழுத வணேட்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டதுக் கொண்டிருந்தது. இலண்டனில் வசிக்கும் பொழுது நிலைமை ஒரு குடும்பத் தலைவியாக உருமாறியிருந்தது. கடமகைளின் சூமயையோடு இயந்திரமயமான அந்த நாட்டில் இயந்திரமாக நாமும் மாற வணேட்டிய துரப்பாக்கியம். இலக்கியம் பசே யாராவது கிடகைக் காட்டார்களா? என நானும், கணவரும் ஏங்குவோம். 1983 களில் அங்கு இலக்கியம் என்பது இல்லை என்பது போல, பணம் சரேப்பது ஒன்றே வாழ்வின் குறிக் கோள் என்பது போன்று எல்லோரும் பறப்பதுபோல எனக்குப் பட்டது. நாடாவிட்டு இன்னொரு நாட்டாக்கு வந்துவிட்டமையால் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள அவர்கள் அப்படிப் பறப்பதும் நியாயமாகக் கிற்ப்பட்டது. எனவே வாழ்க்கையின் உயிர்த்துடிப்பான சிலிர்ப்புக்களைத் தரும் இலக்கியத்தை எந்த ரிபுத்தில் காணவும் மனமில்லாத, நரேத்தை ஒதுக்க அக்கறைப் படாத ஒரு தன்மை அங்குள்ளவர் மத்தியில் பரவியிருந்தது. இருந்தும் சிறிது காலத்தின் பின் நவசோதி அவர்களின் முயற்சியினால் சிந்து என்றொரு சஞ்சிகை மலம் லண்டனில் இலக்கிய வளம் சரேக்க முனைந்தோம். ஆயின், சினிமாவைப் பற்றி எழுத்தார்கைக் கும் சஞ்சிகைகளையும் மலிவுப் பதிப்புகளையும் காண்டு திரிந்த நம் நாட்டார் நம் இலக்கியம் குறித்துக் காட்டிய அலட்சியம் நவசோதியின் மனத்தை நோக்கவதைத் தது.

இதில் வியப்பென்னவென்றால், அலட்சியம் சயெத்வர்களில் பலர் லண்டன் தமிழ் பாடசாலையில் நம் சிறார்களுக்கு தமிழ் படிப்பித்தவர்கள். ஈழப் பெருமை பசேபவர்கள். நவசோதியின் மறவைடன் சிந்துவும் வளிவருவது நின்று விட்டது. நம்மவரின் போலித் தமிழ் பற்றும் நாட்டின் சளகரியங்களையும் சட்ட திட்டங்களையும் தமக்குச் சாதகமாக கிக் கொள்ளும் தந்திரங்களும் மனதை நோக்கவகைக், சில சிறுகதைகள் என பனோவில் மலர்ந்து இலங்கைப் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகின. அவற்றில் அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது " அவசரம் எனக்கொரு மனைவி வணேட்டும் " என்ற சிறுகதை. பல மதித்த தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் அதைக் குறுநாவல் ஆக்கும்படி என்னை அன்புடன் பணித்துள்ளார்கள். இப்போது நிலைமை அங்கு முற்றிலும் மாறுபட்டாள்ளதை அண்மையில் லண்டன் சனெற போது புரிந்து கொண்டனே.

பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் பார்க்கப் பரவசமாக இருந்தது. நகைகள், சலேகைகள், கார், வீட்டு என்ற வட்டத்தில் ஒரு பகுதியினர் இன்னமும் சூழன்றாலும் இன்னொரு சாரார் இலக்கிய உலகை நன்கு சமத்தை வண்ணம் இருக்கிறார்கள். இதற்கு சான்று பகர்கிறது திரு.பத்நாப ஐயர் பதிப்பாசிரியராக இருந்து வளிவந்திருக்கும் " இன்னும்பொரு காலடி " என்ற மலரும் அதன் பின்னர் தொடர்ந்துவந்த மலர்களும். 1989 ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரலியாவில் மலெப்போர்ன் நகரில் குடியிறேனனே. அந்த நரேம் கோயில்களோ, அன்றில் இலக்கிய மன்றங்களோ இல்லாதது மீண்டும் ஒரு ஏமாற்றத்தை தந்தது. எனினும் ஒரு மணித்தியாலத் தமிழ் வானொலி சவேயையில் தமிழ் மணம் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஏற்கனவே இலங்கை வானொலிக் கு நிகழ்ச்சிகளைப் படத்தை காரணமாக, இங்கும் கதை, கட்டுரை, இலக்கியச் சுவை என்பனவற்றைத் தயாரித்துக் கொடுத்தனே. நான் வதியும் மலெப்போர்ன் நகரில் இலக்கியத்தை விட உரிமைப் போராட்டமே முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

மகாத்மா காந்தி எனது முன்னோடி. அவரது அகிம்சை வழியே நான் மதிக்கும் வழி. எனவே உயிர்க் கொலகைளை எந்த விதத்திலும் என்னால் நியாயப்படுத்து

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

விடும்பது கணவனது நினவைகளை அசைபோட்டு அழும் பண்ணை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். காரணம் பொருளாதாரத் தவேை முழுவதும் ஒரு பண்ணை, ஆணைச் சாரந்து நிறக்கக் கூடிய தன்மையை நம் சமூக அமைப்புகள் வதை திருந்தமை. அது மட்டுமல்ல, ஆணைப் பதிப்பித்தால் போதும் பண்ணைக்கு உயர்ப்பிப்பு எதற்கு...? என்ற குறுகிய மனப்பான்மைகள். கணவன் எவ்வளவு கொடுமையானவனாக இருந்தாலும் பணிந்து போகச் சொல்லும் போதனைகள். நியாயமான விவாகரத்தில் தனித்து வாழும் பண்ணை இன்னமும் கீழான பார்வை பாரக்கும் நம் சமூக அமைப்புகள். சீ தனம் கொடுத்து ஒரு பண்ணை ஒருவனுக்கு மனவையாக வண்பிய துரப்பாக்கியம் இப்பிப்பல.

ஆயினும், இவற்றில் பல வளிநாட்டில் புலம் பெயர்ந்த நம்மவரிடையே முன்னேற்றம் கண்டுவள எனறாலும், நம் ஆசிய நாடுகளில் பண்ணை அடிமதை தனம் 90 வீ தம் அப்படியே இருப்பது பரிதாபத்துக்குரியது. பண்ணைக்குப் பண்ணை எதிரியாக சீ தனம் தராத மராமகளை அகால மரணமடைய வகைக்கும் மாமிமாரர்கள், வாழாவட்டியாகும் மாமிமாரர்கள், நம் இலங்கை, இந்திய நாடுகளில் தானே ஏராளம்.

விபச்சார விடுதிகள் நடத்துபவர்கள் கூட கூடுதலாகப் பண்ணைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இது ஒருபுறம் இருக்க, பண்ணை தாய்மையுற்றவாடன் சில மாதங்களில் Ultrasound மலம் என்ன குழந்தை? எனத்திரிந்து பண்ணை குழந்தையானால் கருவிலே சிதைத்துவிடும் கணவன்மாரர்கள் வளிநாட்டில் கூட இருக்கிறார்கள் என்பது கவேலத்துக்குரியது. லண்டனில் இரண்டாவது குழந்தைப் பற்றுக்காக றோஸ்கலர் உடும்புக்களும் 'வியாபினி' என்ற பண்ணை குழந்தையின் பெயரமனதில் கொண்டும் நான் சலெல்ல, எனக்கு என்ன குழந்தை பிறக்கப்போகிறது என்பதை வதைதியர்கள் கட்சி வரை சொல்ல மறுத்து விட்டார்கள். பண்ணை குழந்தை எனத்திரிந்ததும் ஒரு இந்தியப் பண்ணை அதனை அழிக்க முயன்றதே இதற்குக் காரணம்.

ஆயின், எமது வணைடுதலையும் மீறி, எமக்கு ஆண் குழந்தையும், ஆண் குழந்தை வணைடுமன்ற ஓர் இந்தியப் பண்ணைமணிக்கு பண்ணை குழந்தையும் ஓரே நாளில் பிறந்தன. அந்த இந்தியப் பண்ணைமணி தனக்குப் பிறந்தது மின்றாவதும் பண்ணை குழந்தையே என அறிந்ததும் தாய்ப்பால் கூட கொடுக்காத இரவு முழுவதும் அழுது கொண்டிருந்ததாகவும், தான் அவள் அருகிலயே இருந்து ஆறுதல் சொன்னதாகவும் நரேஸ் கூறி, ஏன் பண்ணை பிள்ளை என்றால் இப்பி வறெக்கிறீர்கள்..? என என்னகைக் கேட்டபோது, பண்ணை விடுதலையின் முதல் எதிரியார்..? என்ற சந்தகேம் எனமனதில். பண்ணை குழந்தை என்றால் பாதுகாக்க வணைடும், சீ தனம் கொடுக்க வணைடும், கணவனின் வறெப்புக்கு உள்ளாகி வாழா வட்டியாகிவிட்டால், மீண்டும் தாமதே பராமரிக வணைடும் என்றதவறான எண்ணங்களும் தான் இன்னமும் பண்ணை கீழ் நிலகைக்குத் தள்ளுகின்றன. பண்ணைகள் மனதில் கூட. இல்லையாயின் மதத்தின் பரோல் கொடுமையை செய்யப்படும் பண்ணைகளின் வாழ்வுக்காகப் போராடி, பண்ணை உரிமகைக் குரல் எழுப்பிய தஸ்லிமா நஸ்ரின் என்பவளின் மரணம் முன்மொழியப்பட்டபோது, பங்களாதேஷ் ஜனாதிபதியாகவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவியாகவும் இருப்பணைகள் தானே பதவி வகித்தார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல பண்ணைகின் கன்னித் தன்மையையும் புனிதத் தன்மையையும்

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் மருகப்பதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

தலகைசுனியும் படியான பல காரியங்களான நம் பணிகள் வளரிநாட்களில் செய்வதையும், அதற்குப் பண விடயத்தைச் சாக்காகக் கொண்டு நியாயப்படுத்துவதையும் பார்க்கும் பொழுது வேதனையாகவும், அவமானமாகவும் இருக்கின்றது. இவகைகளைக் கண்டித்து எழுதுவதற்கும் தயங்குவதில்லை. ஆயின, ஒரு பண்ணைக்கூரிய அடிப்படை வசதிகள் அமைத்துக் கொடுத்துள்ள வளரிநாட்டில் வாழ்ந்தும் கபிட ஓரிரண்டு பணிகள் மெல்போர்னில் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளார்கள்.

காரணம் குடும்பப் பிரச்சினை. கணவனது அன்பு வேறு பண்பால் திரும்பிவிட்டமே. சந்தித்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு அற்ப விடயங்கள். இப்படி ஆண்கள்தாம் தமது பலம் எனப் பணிகள் நிரப்பிப்பதுதான் பண்ணின் நிலை இன்னமும் தாழ்ந்து கொண்டிருப்பதுக்காக காரணம். ஜேர்மன், கனடா, சுவீஸ், பிரான்ஸ் போன்ற நாட்களில் நம் பணிகளின் நிலை பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். நஞ்சுருந்துதல், புகையிரத வண்டிக் குள் தலையைக் கொடுத்தல், தடிங்கிச் சாதல். ஆசிய நாட்களில் இருந்து வரும் பல பணிகளுக்கு வளரிநாட்டில், பணிகளுக்காக அமைந்துள்ள அடிப்படை வசதிகள் பூரிவதில்லை. எனவே மகளிருக்கான அமைப்புகள் எழுதுவதோடு நேரடியாக அவர்களிடையே செல்ல முடியாமையின் அவர்களது பிரச்சினையைக் கேட்டறிந்து அதற்கான தீர்வகை காணலாம்.

இப்படியான தற்கொலைகளைத் தடுக்கலாம். எனவரையில் எனக்குத் தெரிந்த பணிகளின் வாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள் ஏதும் ஏற்பட்டால் கபிடிய வரையில் தலையிட்டு அவற்றைத் தீர்க்க முயல்கின்றனே. இந்த நேர்காணலைப் படித்துவிட்டு, வளரி நாட்டுப் பணிகள் தமது பிரச்சினையை என்னிடம் சொல்ல விரும்பினாலோ அல்லது எழுத்து வடிவத்தில் தர விரும்பினாலோ, என்னோடு தொடர்பு கொள்ளலாம்.

000000 :0 0000 0000 00000000 00000000000000 00000000000000 000000000000 00
0000000000000000 ?

பதில் : மகளிருக்கான அமைப்புகள் வறும்மனதே தாங்கள் சந்தித்துக் கொள்வதினால் பெரிய நன்மைகள் நடப்பெற்றுவிட முடியாது. ஜேர்மனியில் இருந்து அண்மையில் மெல்போர்ன் வந்த தவோ என்பவர் தாம் பணிகளுக்கான அமைப்பை தம் நாட்டில் நடத்தியும் ஏராளமான தற்கொலைகள் எனக் கவலைப்பட்டார். இதற்கான முக்கிய காரணமே, அவை தெளிவாக விளம்பரப்படுத்தப்படாமே. இரண்டாவது இவர்கள் நேரடியாகப் பிரச்சினைக்கூரியவர்களிடம் செல்ல முடியாமே. அடுத்து **Counselling** என்ற அமைப்புகள் இங்கு கபிடயலாக உண்டு. இந்த அமைப்பில் பலதரப்பட்ட பிரச்சனைகளைக் கையாள வேண்டிய பக்குவதத்தை அறிவுபுரவமாகச் சொல்லித்தரப் பயிற்றுப்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள் (**Counsellors**) இங்கு அங்கம் வகிப்பார்கள். இவ்வமைப்பு நம் நாட்டு மக்களுக்கான தீர்வுகளை சொல்லித் தருவது மிகவும் கஷ்டம் என நினைக்கிறனே. காரணம் நம் வாழ்க்கை முறை முற்றிலும் அவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டது. எனவே நம் நாட்டுப் பணிகள் (இதயசுத்தி, மனித நயேம், இரகசியத்தகை காப்பாற்றும் எண்ணம் கொண்டவர்கள் மட்டும்) இப்படியான பயிற்சிகளைக் கைக்கொண்டு அப்படியான உத்தியோகத்தர்களாகப் பணியாற்றினால் பல பணிகள் உறவினர்களிடம் சொல்ல

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் மறுகப்பதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

மூடியாத பல பிரச்சினைகளை இவர்களிடம் கபறி ஆலோசனை பற்றி தம் வாழ்வை இனிதே நடத்திச் செல்லலாம். இப்படிப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களாகப் பயிற்றப்பட்ட பணிகள் மகளிருக்கான அமைப்புகளில் அங்கம் வகிப்பதும் நன்று.

பணிகளுக்கு மட்டுமல்லாது, எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இவ் அமைப்புகள் நன்மை பயக்கும். நம் இலங்கை நாட்டில் கபிட இப்படியான அமைப்புகள் அமைக்கப்படுவது வரவிற்பதற்குரியது. நன்மை பயக்கும் என்றே நான் கருதுகின்றனே.

000000 :00 000000 000000 0000000000 000 000000000000 000000 000000000000000000 .0
0000000000 00000000000000 000000 000000000000 0000000000 000000000000000000 .0 0000
00000000 0000 000000000000 00000000 00000 000000000000 00000000 00000000000000
0000000000000000 ..?

பதில் : பாலையும் நீரையும் பிரித்து உண்ணும் அன்னப்பட்சி நம் வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்த ஒரு நல்ல வழிகாட்டி. எதிலுமே எங்குமே நல்லவற்றை எடுத்துக்கொண்டு தீயவற்றைத் தள்ளி விட்டோமேயானால் கவலையில்லை. அந்த விதத்தில் பார்க்கப் போனால் நம் மரபில் கபிட ஒரு சிலதான் தவிரக் கப்படல் வண்டும் என்ற பதத்தினுள் அடையுக்கின்றன. அமைதியான காலநேரத்துக் கடவுள் வணக்கம் மனதுக்கு நிம்மதியைத் தர மறுக்குமா..? அன்றில் முற்றத்து மக்களோடும் நடுசை நிறைப்தை இல்லையென்று சொல்லி விட முடியுமா..? அழகான மக்களோடும் நடுசை நிறைப்தோடும், அரிசிமாப்ச்சி புழுக்களுக்கு உணவாகவும் அமைகின்றது. இங்கு அழகும் ஈகையும் ஒன்றாகப் பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன. இப்படியாகக் காலநேரத்து முதல்கண் அயரம் வரநாம் கைக்கொள்ள வண்டிய கடமைகளை, அன்றில் பண்டிகைகளை, சமயத் திருவிழாக்களை, உறவினர் வீட்டு விசேஷங்களை, சடங்குகளை, எவற்றையுமே ஓர் உள்ளாரந்த அரத்தத்துடன் தான் நம் 'மரபு' சொல்கிறது. அமைதியான காலநேரத்துச் சின்னச் சந்தோஷம் பல சந்தோஷங்களை நம் மனதில் ஏற்படுத்துவது வழிவகுக்கின்றது எனச் சொல்லித்தரும் நம் மரபு நமக்குத் தெரிவதில்லை.

ஆயின், " அமைதியின்மை உன் வாழ்க்கையினைப் பாழாக்கிவிடும். தியானத்தில் சில மணி நேரம் இருந்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்து. யோகப் பயிற்சிகள் உடம்புக்கு நன்று. சொந்த வீடுகளில் வாய்விட்டுக் கதறி அழுவதன் மஹிமம் மனநிலை பாதிக்கப்படாமல் தவிர்த்துக்கொள்." என்பது போன்ற நம் மரபு விடயங்களை வெளிநாட்டவர் பயின்று அதன் உயர்வை விஞ்ஞான பரீவமாக எடுத்துரைக்கும் பொழுது, அதனை அவர்களிடமிருந்து நம் மவர்கள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதுதான் வியப்பாக இருக்கின்றது.

முற்றத்து மல்லிகையான நம் மரபில் பல அரிய விடயங்கள் இருப்பதைப் புரிந்து கொள்ள வண்டும். சில வண்டத் தகாதவற்றைக் கண்டுவிட்டு எல்லாமே ஒதுக்கப்பட வண்டியவை என்ற தவறான கண்ணோட்டம் நன்மை பயக்காது. திருமணத்திற்குப் பின் கபி வாழ்வதைத் தான் நம் மரபு வலியுறுத்துகின்றது. ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயரிய சுகாதாரமான கட்டுக்கோப்பான உறவு முறையைச் சொல்லித்தருகின்றது. ஆயின், அவற்றைப் பத்தாம் பசலித்தனம் எனக் கபறிக் கொண்டு பலருடன் திரிந்து, சிலருடன் கபி வாழ்ந்து திருமணத்தை அமைப்பதன் மஹிமம் எத்தனை அனாதைக் குழந்தைகள் பாசமற்ற நிலையில், வலது

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர் : எழுத்தாளர் முருகப்பதி
 Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

குறந்த நிலையில் எத்தனை பரீக் கடுமையான நோயுற்ற நிலையில் .

" உன் மனவியை நேசி எயிட்ஸ் வருமா யோசி" இப்படியான வாசகங்கள் இந்தியச் சுவரொட்டிகளில் . இப்படியான மரபு மாற்றம் தவேதானா..? கபீட்டுக் குடித்தனங்கள் பல நன்மகளைச் செய்தன. வறோட்ட கருத்துக்கள் கொண்ட மனித வட்டத்தினுள் மனிதன் சூழ்ந்தால் மற்றவனது கருத்தை மதிக்கக் கற்றுக் கொண்டான் . சகிப்புத் தன்மையை வளர்த்துக் கொண்டான் . பகிரந்து உண்ணும் பண்பை வளர்த்துக் கொண்டான் . கடும்பத்தில் எழும் பல பிரச்சினைகள் அங்குள்ள முதியவர்கள் , அநுபவம் வாய்ந்தவர்களால் தீர்த்து வகைக்கப்பட்டன . 'சத்திரம்' என ஒதுக்கி தனித்து வாழும்பட்சத்தில் பல பிளவுகள் . 'நாம்' என்ற தன்மைபடைய 'நான்' என்ற சூயநலம் அங்கு உருவாகி விட்டது .

உறவினர் வீட்டு விசேஷங்கள் என்றால் கபீட அங்கு வறோறுமையுற்றவர் மனம் மாறக்கூட ஒரு சந்தர்ப்பமாக . இப்படியாக நம் மரபு பற்றிய விளக்கங்கள் பல . மரபில் உள்ளவை நல்லதாக மாறும் பொழுது மனது சந்தோஷமடைகின்றது . தீயதாகத் திரும்பும் பொழுது வதேனையாக இருக்கிறது . ஆயின் , எங்கு வாழ்ந்த போதும் எனது வாழ்க்கை மரபை ஓட்டியதாகத்தான் சில்கின்றது என்பது மனதுக்கு நிறைவினைத் தருகின்றது .

இலங்கையில் வாழ்ந்த போதும் ஜெட்டா, லண்டன் , அலுஸ்திரலேயா எனப் பறந்த போதும் கலாசாரத்தில் மாற்றமில்லை . ஜெட்டா எனும் நகரில் (சவீதி அரேபியா) என்கணவருடன் இருந்தபோது, அங்குள்ள நம் பண்கள் வளியில் சலேவை அணிந்து கொண்டோ பொட்டு வதைத்துக் கொண்டோ திரியமாட்டார்கள் என அறிந்தபொழுது வியப்பாக இருந்தது . அங்கு இருக்கும் வரை சலேவை அணிந்து கொண்டும் நிறைநிறையைக் கும்பப்பொட்டு வதைத்துக் கொண்டும் என்கணவருடன் வீதியிலும் பல இடங்களிலும் வலம் வந்தனே .

என்கணவர் பிட்டிய அலுமாரிக் குள் வதைத்துக் கும்பிட்ட சாமிப்படங்கள் எல்லாம் வளியே வந்து அருள் பாலிக் கும் நிலைக்கு உள்ளாகின . பொங்கலோ சித்திரை வருடப்பிறப்போ நாட்களில் என வாசலலை லண்டனிலும் இங்கும் நிறைத்த மாக்கோலம் அயல்வீட்டு வளையகை காரர்களான 'லவ்லி' எனத்தான் சொல்ல வதைத்தது . இவற்றை எல்லாம் ஏன்குறிப்பிடுகிறனே என்றால் , மற்றவர்களைப் புண்படுத்தாத வகையில் இடஞ்சலாக இல்லாத வகையில் நம் மரபைக் கண்டு சலெல்லும் தரையம் நம்மவர்களின் மனதில் ஏற்பட வணேடும் . நம் மரபு பற்றி நமக்கே ஒரு பெருமை இருக்க வணேடும் . அது என மனதில் நிறையவே இருக்கின்றது . அதனைப் பின்பற்றி வாழ்வதால் வாழ்வு நிறைவாகவும் இருக்கின்றது . மாற்றங்களை விரும்பாதவள் அல்ல நான் . நியாயமான மறு மணத்தையும் விதவா விவாகத்தையும் சந்தோஷமாக உள்ளாங்கிக் கொள்கிறனே - மரபின் பாரிய மாற்றமாக . ஆயின் , என வாழ்க்கையை 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்ற ரீதியில் அமகைக் வணேடும் என்பதில் நிறைவு கொள்கிறனே மரபு வழியில் . இந்த வழியில் தான் 'மரபு' என வாழ்வில் இடம் பெறுகின்றது . எனினும் இலங்கையில் பிறந்து வளரிநாட்டில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நானும் கணவரும் மரபை ஓட்டி வாழ்வது வியப்பாகக் கரியது அல்ல . ஆயின் , வளரிநாட்டில் பிறந்த எம் குழந்தைகள் மரபைப் பின்பற்றி அதன்படி வாழ்ந்தால் அதுதான் பாராட்டுக் கரியது என நின்கைகிறனே .

00000.000000000 0000000000 -0000000000 00000000000:" 000 0000 000000000000 0000000000000 000

Written by பதிவுகள் இணைய இதழ்க்கு அனுப்பியவர்: எழுத்தாளர் மருகபதி
Thursday, 15 December 2016 03:44 - Last Updated Thursday, 15 December 2016 03:48

(000000:0000000000 00000000000 -00000 00000000 1999)
0000000000 0000 0000000000 0000000000000:000000000000 000000000000

letchumananm@gmail.com